

Τι Λένε οι Άγιοι Πατέρες Για την Αποφυγή Κοινωνίας Με Αιρετικούς, Ο μολυσμός, διά τῆς κοινωνίας μέ αίρετικούς ἢ κακοδόξους ἐπισκόπους :

Εἶναι πράγματι ἐντυπωσιακή ἢ αὐστηρότητα πού ἐπιβάλλουν οἱ ἅγιοι Πατέρες ἀπέναντι ὄχι μόνο στούς αίρετικούς ἄλλα καί στά μέλη τῆς Ἐκκλησίας πού υἱοθετοῦν κακοδοξίες, γιατί ἡ Ἐκκλησία δέν διασπᾶται μόνο ἀπό τοὺς αίρετικούς, ἀλλὰ καί ἀπό αὐτοὺς πού πιστεύουν καί διαδίδουν τὰ παρόμοια: «Οὐχ ὑπὸ τῶν αίρετικῶν διατέμνεται μόνον, ἀλλὰ καί ὑπὸ τῶν τὰ αὐτὰ φρονεῖν ἀλλήλοις λεγόντων διασπᾶται».

[1]. Τὸ παραμικρὸ ζήτημα πού ἀφορᾷ τὸν Θεὸ δέν εἶναι μικρὸ, κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ.

[2]. Ὁ Χρυσορρήμων Ἰωάννης μᾶς λέει: «Ὅχι μόνο οἱ ἁμαρτάνοντες, ἀλλὰ καί ἐκεῖνοι πού ἐπαινοῦν τοὺς ἁμαρτάνοντες ὑφίστανται τὴν ἴδια ἢ καί χειρότερη τιμωρία».

[3]. «Κάθε κληρικὸ –λέει ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ θεολόγος– τοῦ ὁποῖου ἡ πίστις, οἱ λόγοι καί τὰ ἔργα δέν συμφωνοῦν μὲ τὶς διδασκαλίες τῶν Ἁγίων πατέρων νὰ μὴν τὸν δεχόμεστε στὴν οἰκία μας. Ἀλλὰ νὰ τὸν ἀποστρεφόμεθα καί νὰ τὸν μισοῦμε ὡς δαίμονα, ἔστω κι ἂν ἀνασταίνει νεκροὺς καί κάνει ἄλλα μύρια θαύματα».

[4]. Εἶναι ἄραγε αὐτὴ ἡ αὐστηρότητα μία αὐθαίρετη σκληρότητα καί «ἰδιοτροπία» τῶν ἁγίων; Φυσικά καί ὄχι! Ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας πρῶτος δίδαξε ξεκάθαρα ποιά πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀντίδρασή μας ὅταν ἀκοῦμε διδασκαλίες ἀντίθετες ἀπὸ αὐτές πού παρέδωσε ὁ Ἰδιος καί οἱ μαθητές Του. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δίδαξε ὅτι τὰ δικά Του πρόβata ὅταν ἀκοῦν τὴν φωνὴ ξένου διδασκάλου φεύγουν. «Ἄλλοτρίω δέ [σ.σ. ποιμένα] οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπὸ αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν»

[5]. καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν Ἀποτείχιση δίδαξαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι: «...Διὸ φευκτέον [νὰ φεύγετε] ἀπὸ τῶν φθοροποιῶν ποιμένων».

[6]. Ὅχι λίγες φορές, οἱ ἐπίσημοι ποιμένες δηλητηρίασαν τὸ ποῖμνιο -μέσω στρεβλῆς διδασκαλίας- ὀδηγώντας το στὴ λατρεία ἄλλων θεῶν. Γιατί «ἡ αἴρεση» ὄχι μόνο «εἶναι πίστις σὲ ξένο Θεό»,

[7]. ἀλλὰ «ἔχει ἐνδυθῆ ὀλόκληρον τὸν διάβολο».

[8]. Στὶς ἡμέρες μας οἱ ἐπίσκοποι ἀπροκάλυπτα ἀποδείχτηκαν ψευδοεπίσκοποι γιατί μολύνουν τὴν Πίστιν, συγκαταβαίνοντας σὲ αίρετικούς. «Ἄλλοίμονο σὲ ὅσους μολύνουν τὴν Ἁγία Πίστιν μὲ αἰρέσεις ἢ συγκαταβαίνουν στοὺς αίρετικούς».

[9]. Ὁ ὄσιος Ἀντίοχος ὁ Πανδέκτης ἔλεγε πῶς ἐκεῖνον πού δέν ἔχει τὴν ὀρθὴ πίστιν πρέπει ὄχι μόνο νὰ τὸν ἀποστρεφόμεθα ἀλλὰ καί νὰ τὸν ἀναθεματί-ζουμε, δηλαδὴ νὰ τὸν θεωροῦμε ὅτι βρίσκεται ἐκτὸς Ἐκκλησίας.

[10]. «Οὔτε γιὰ λίγη ὥρα δέν δεχόμεστε σχέση μὲ αὐτοὺς πού κουτσαίνουν στὴν πίστιν»

[11]. ... «ἀκόμα κι ἂν αὐτοὶ μᾶς φαίνονται πολὺ γνήσιοι καί ἐπίσημοι, ἐμεῖς πρέπει νὰ τοὺς σιχαινόμαστε, ὅσοι ἀγαπᾶμε τὸν Κύριο».

[12]. Ο ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ἀποφαίνεται: «Καὶ εἰ φίλοι κατὰ Θεὸν, πῶς τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἑτεροδόξων κοινωνοῦντες; Οὐ γὰρ φίλοι οἱ τοιοῦτοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί».

[13]. Ὁ ἴδιος Ἅγιος λέει: «Οἱ μὲν [αἰρετικοὶ] τέλεον περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν. οἱ δὲ εἰ καὶ τοῖς λογισμοῖς οὐ κατεποντίσθησαν, ὅμως τῇ κοινωνίᾳ τῆς αἰρέσεως συνόλλυνται [ἐξ αἰτίας τῆς κοινωνίας μὲ τούς αἰρετικούς θὰ χαθοῦν μαζί τους]».

[14]. Θεωρεῖ «προδοσία τῆς Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας» τὸ νὰ παραμένει κάποιος ἐν κοινωνίᾳ μὲ τὸν κακοδοξοῦντα ἐπίσκοπόν του».

[15]. Αὐτὲς οἱ Πατερικὲς θέσεις ἐνσωματώθηκαν καὶ στὰ Πρακτικὰ τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου: «Ὅποιος δικαίῳ αἴρεση ἄς εἶναι ἀναθεματισμένος».

Ὁ Μ. Ἀθανάσιος γιὰ αὐτὸν ποὺ φρονεῖ ἀσεβῆ δόγματα ἀναφέρει: «Ἀποφύγετε αὐτὸν καὶ ἔτσι θὰ διατηρήσετε τὴν πίστη σας καθαρή».

[16]. Κατὰ τὸν ἅγιο Νεκτᾶριο Αἰγίνης: «ἡ κοινωνία μὲ αὐτὸν [τὸν κακόδοξο καὶ αἰρετικό] μολύνει τὴν πίστη μὲ τὶς εὐθύνες ποὺ αὐτὸ συνεπάγεται. Λοιπὸν ἡ ἐξωτερικὴ ἀκοι-νωνησία προστατεύει ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ ἀλλοτριότητα... «Εἶναι ψευδὲς ἐκεῖνο ὅπου ἐπιφέρουσιν, ὅτι αἱ ὁδοὶ τῆς εὐσεβείας εἶναι πολλαί... ὁδὸς μία καὶ αὐτὴ στενὴ καὶ ὄχι πλατεῖα... εἷς καὶ μόνος Θεὸς καὶ Κύριος».

[17]. Ἄν ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, ὁ «μαθητὴς τῆς ἀγάπης» λέει ὅτι κάποιον ποὺ δὲν ἀποδέχεται τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων οὔτε στὸ σπῆτι σας νὰ τὸν βάζετε, οὔτε καλημέρα νὰ τοῦ λέτε, γιατί συγκοινωνῆτε μὲ τὰ πονηρὰ του ἔργα γενόμενοι συνένοχοι, πόσο μᾶλλον νὰ τὸν ἀποδεχόμαστε στὸν ναὸ ὡς λειτουργό;

[18]. Ἄν ὁ Μ. Βασίλειος τονίζει: «Αἰρετικὸν ἄνθρωπον ἀποστρέφεισθαι»,

[19]. πόσο μᾶλλον τὸν κακόδοξο κληρικό;

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος μᾶς ἐξηγεῖ: «Ὅχι μόνον ἂν κάποιος λένε συνολικὰ ἀντίθετα πράγματα ποὺ ἀνατρέπουν τὰ πάντα, ἀλλὰ καὶ τὸ παραμικρὸ ἀντίθετο νὰ διδάξουν νὰ εἶναι ἀναθεματισμένοι».

[20]. «Ἀπὸ αὐτοὺς πρέπει νὰ πεταγώμαστε μακριὰ ὅπως πεταγώμαστε ὅταν συναντάμε ἓνα φίδι, καὶ νὰ διακόπτουμε κάθε κοινωνία καὶ νὰ φεύγουμε μὲ ὅλη μας τὴν δύναμη, ἀκόμα κι ἂν μᾶς φαίνονται σεβάσμιοι καὶ πρᾶοι», διδάσκει ὁ Μ. Φώτιος.

[21]. Τί στὰ ἀλήθεια ἐλπίζουμε νὰ κληρονομήσουμε ἐμεῖς ποὺ οἰκειοθελῶς καὶ προθύμως ἀκολουθοῦμε τοὺς σύγχρονους αἰρετίζοντες Ἐπισκόπους παρὰ τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν κόλαση;

«Εἰ δὲ τις προσποιεῖται ὁμολογεῖν μὲν ὀρθὴν πίστιν, φαίνεται δὲ κοινωνῶν ἐκείνοις [ἂν κάποιος προσποιούμενος ὁμολογεῖ τὴν ὀρθὴν πίστι, ἀλλὰ κοινωνεῖ μὲ τοὺς αἰρετικούς] τὸν τοιοῦτον προτρέψασθε ἀπέχεσθαι τῆς τοιούτης συνηθείας· καὶ ἐὰν μὲν ἐπαγγέλληται, ἔχετε τὸν τοιοῦτον ὡς ἀδελφόν· [καὶ ἐὰν σᾶς ὑποσχεθεῖ ὅτι θὰ διακόψει τὴν κοινωνία μὲ τοὺς αἰρετικούς –καὶ τὸ πράξει– νὰ τὸν ἔχετε ὡς ἀδελφὸ σας] ἐὰν δὲ φιλονίκως ἐπιμένῃ τὸν τοιοῦτον παραιτησθε [ξεκόψτε ἀπὸ αὐτόν]».

[22].Ο ἅγιος Ἰώβ Ἰασίτης ὁ Ὁμολογητῆς ἔλεγε: «Νὰ μὴν τοὺς συνανα-στρεφόμαστε λοιπὸν [τοὺς Λατινόφρονες] ...Θὰ προσπαθήσουμε μὲ ὅλες μας τὶς δυνάμεις νὰ μὴ μολυνθοῦμε μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία μαζί τους καὶ νὰ μὴ μετέχουμε στὴν ψώρα, ἢ τὴν ὀλέθρια ἀσθένειά τους. Θὰ προφυλάξουμε ἐπίσης τοὺς ἑαυτοὺς μας μὲ κάθε τρόπο καὶ θὰ ἀπέχουμε τελείως ἀπὸ τὴν φατρία τους».

[23].Ο Ἅγιος Μελέτιος Γαλησιώτης: «Αἰρετικοὶ εἰσὶν οἱ λατίνοι καὶ οἱ συγκοι-νωνοῦντες αὐτοῖς ἀπόλλυνται...».

[24].Ο ἅγ. Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς προσθέτει: «Ἐφόσον ὁ Καλέκας εἶναι μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο καὶ τόσες φορές ἀποκομμένος ἀπὸ ὀλόκληρο τὸ πλήρωμα τῶν Ὁρθοδόξων, εἶναι κατὰ συνέπεια ἀδύνατο νὰ ἀνήκει στοὺς εὐσεβεῖς, ὅποιος δὲν ἔχει ἀποχωρισθεῖ ἀπὸ αὐτόν. Ἀντιθέτως, ὅποιος γιὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς εἶναι ἀποχωρισμένος ἀπὸ τὸν Καλέκα, τότε ἀνήκει πράγματι στὸν κατάλογο τῶν Χριστιανῶν καὶ εἶναι ἐνωμένος μὲ τὸν Θεὸ κατὰ τὴν εὐσεβῆ πίστη».

[25]. Καὶ ἐπιπλέον: «Εἶναι ἀδύνατο κάποιος νὰ ἐπικοινωνεῖ ἐκκλησιαστικῶς μὲ τὸν Πατριάρχη (Καλέκα) καὶ νὰ εἶναι Ὁρθόδοξος..., ἐνῶ αὐτὸς ποὺ ἦταν ἀποτερισμένος εἶναι ἐνωμένος μὲ τὴν εὐσεβῆ πίστη».

[26]. Πρέπει πάλι νὰ τονίσουμε -γιατὶ ἔχει ὑψιστὴ σημασία-ὅτι, ὅταν ὁ Γρηγόριος τὰ δίδασκε αὐτά, ἦταν ἀποτερισμένος καὶ ὁ Καλέκας δὲν εἶχε ἀκόμη καταδικαστεῖ Συνοδικῶς!

Ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης θυμίζει τὴν προσταγὴ τοῦ Μ. Αθανασίου: «...μηδεμίαν κοινωνίαν ἔχειν ἡμᾶς πρὸς τοὺς αἰρετικούς, ἀλλὰ μὴν μηδὲ πρὸς τοὺς κοινωνοῦντας μετὰ τῶν ἀσεβῶν».

[27]. Ὡστε «νόμιμα» καταλήγει στὴν τελικὴ του θέση: «... μὴτε κοινωνεῖν αὐτοῖς [τοῖς αἰρετικοῖς], μὴτε ἀναφέρειν... ἐπὶ τῆς θείας λειτουργίας· ὅτι μέγιστα ἀπειλαὶ κεῖνται παρὰ τῶν ἁγίων ἐκφωνηθεῖσαι τοῖς συγκαταβαίνουσιν αὐτοῖς μέχρι καὶ ἐστιάσεως....

[28]. Οἱ Ἀποστολικοὶ Κανόνες στηρίζουν ἀπόλυτα αὐτὴ τὴν θέση: «Ἐὰν κάποιος συμπροσευχηθεῖ μὲ ἕναν ἀκοινώνητο ἔστω καὶ μέσα σὲ σπίτι, νὰ εἶναι καὶ αὐτὸς ἀκοινώνητος».

[29].Λέει ὁ ἅγιος Μάρκος: «... Νὰ συμβουλευθεῖς δὲ τοὺς Ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ νὰ ἀποφεύγουν μὲ κάθε τρόπο τὴν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνία μὲ τὸν λατινόφρονα μητροπολίτη τους καὶ οὔτε νὰ συλλειτουργοῦν μαζί του, οὔτε νὰ τὸν μνημονεύουν καθόλου, οὔτε νὰ τὸν θεωροῦν ἀρχιερεῖα, ἀλλὰ ὡς μισθωτὸ λύκο! ...Νὰ ἀποφεύγετε λοιπὸν καὶ ἐσεῖς ἀδελφοί, τὴν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνία μὲ τοὺς ἀκοινωνήτους καὶ τὸ μνημόσυνο τῶν ἀμνημονεύτων. Ὁ Λατινόφρων αὐτὸς θὰ καταδικαστεῖ μαζί μὲ τοὺς Λατίνους καὶ θὰ θεωρηθεῖ ὡς παραβάτης τῆς πίσεως»

[30].... «Φευκτέον αὐτούς, ὡς φεύγει τις ἀπὸ ὄφεως, ὡς αὐτοὺς ἐκείνους, ἢ κα-κείνων πολλῶν δήπου χείρονας, ὡς χριστέμπορους καὶ χριστοκάπηλους... Φεύγετε οὖν αὐτοὺς ἀδελφοί, καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς κοινωνίαν.Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργᾶται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ».

[31].Εἶναι σημαντικό νὰ τονίσουμε ὅτι ὁ Ἅγιος δὲν ἐγείρει ζητήματα ὅπως ἡ ἀναγκαιότητα

Συνοδικῆς ἔγκρισης, ὁ κίνδυνος σχίσματος ἢ τάχα τῆς ἀποκοπῆς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ἢ ζήτημα ἐφαρμογῆς οἰκονομίας, ἢ χάρη τῆς εἰρήνης ἢ χάρη τῆς συνέχισης τοῦ κηρύγματος.

Μετὰ τὴν ὑπογραφή τῆς ψευδο-ένωσης στὴ Φερράρα-Φλωρεντία ὁ ἅγ. Μᾶρκος εἶπε: «Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ὅσον ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τούτου [τοῦ Πατριάρχου] καὶ ἀπὸ τοὺς τοιούτους [τοὺς Λατινόφρονες] τόσον προσεγγίζω πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τοὺς Ἁγίους, καὶ ὅσον περισσότερο χωρίζομαι ἀπὸ αὐτοὺς τόσον περισσότερο ἐνοῦμαι μὲ τὴν ἀλήθειαν».

[32]. Λέει ὁ Ἅγιος: «Ὅσοι προσποιῶνται ὅτι ὁμολογοῦν τὴν ὑγιῆ πίστιν, κοινωνοῦν [μνημονεύουν] δὲ μὲ τοὺς ἑτερόφρονες, ἂν μετὰ ἀπὸ τὴν σύστασίν σας δὲν ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ αὐτοῦς, ὄχι μόνον νὰ τοὺς ἔχετε ἐκτὸς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ οὔτε ἀδελφοὺς νὰ τοὺς ὀνομάζετε».

[33]. Καὶ γιὰ τὸν ὄσιο Νεόφυτο τὸν Ἐγκλειστο «ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία μὲ τοὺς Παπικοὺς ἐντάσσει τὸν κοινωνοῦντα στὰ ἀναθέματα τῶν Συνόδων καὶ στὸν πυθμένα τοῦ ἅδου».

Κλείνοντας θὰ ἀναφέρουμε τὰ λόγια τοῦ Πατριάρχου ἁγίου Γερμανοῦ Πατριάρχου Κ/πόλεως πρὸς τοὺς Κυπρίους λαϊκοὺς γιὰ τὴν ἀποτείχιση ἀπὸ τοὺς κληρικούς των, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ὑποταχθεῖ στοὺς Λατίνους κατακτητὲς τὸν 12ο καὶ 13ο αἰῶνα. «...Ὅσοι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐστὲ τέκνα γνήσια, φεύγειν ὄλω ποδὶ ἀπὸ τῶν ὑποπεσόντων ἱερέων τῆ λατινικῆ ὑποταγῆ, καὶ μηδὲ εἰς ἐκκλησίαν τούτοις συνάγεσθαι, μηδὲ εὐλο-γίαν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν λαμβάνειν τὴν τυχούσαν· κρεῖσσον γάρ ἐστιν ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν τῷ θεῷ προσεύχεσθαι κατὰ μόνας, ἢ ἐπ' ἐκκλησίαις συνάγεσθαι μετὰ τῶν λατινοφρόνων· εἰ δ' οὔν, τὴν αὐτὴν αὐτοῖς ὑφέξετε κόλασιν».

[34]. «Τοῖς κοινωνοῦσιν ἐν γνώσει [τοῖς αἰρετικοῖς] ἀνάθεμα».